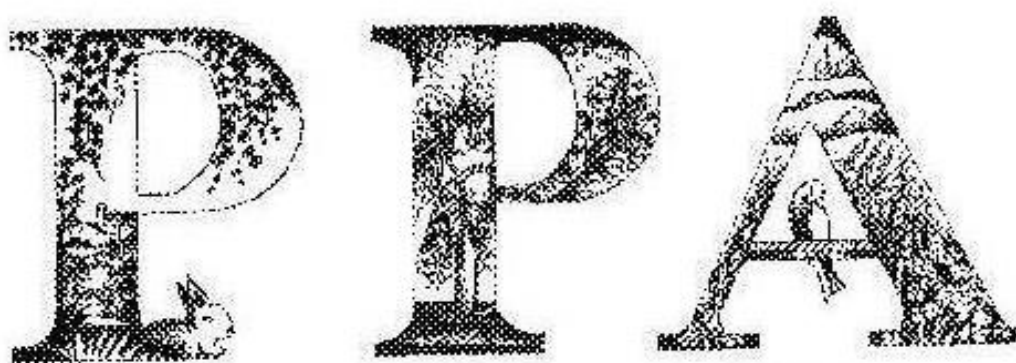

PROJETE

POLINYÀ PARC AGRARI

POLINYÀ 30 de octubre 2015

1· Índex.....	1
2· Introducció.....	3
3· Memòria.....	11
4· Primer Tema: Potenciar zona agrària.....	13
5· Segon Tema: Creació de l'escola agrària.....	17
6· Tercer Tema: Museu de Polinyà.....	21
7· Quart Tema: Horts municipals.....	24
8· Cinquè Tema: Creació d'un llibre.....	25
9· Annex 1: Carta convocatòria.....	28-29
10· Annex 2: Dret d'autor Emi Puig	30
11· Annex 3: DVD Treball Diego àudio visual llibre J. Serra.....	31
12· Annex 4: DVD Revista Comarca.....	32
13· Annex 5: DVD Fotos dels col·laboradors.....	33
14· Annex 6: Memòries dels col·laboradors.....	34
15· Annex 7: Memòria gràfica dels col·laboradors.....	35
16· Annex 8: Memòria gràfica de l'entorn rural.....	36
17· Annex 9: Memòria gràfica dels edificis esmentats	37
18· Annex 10: Poesia.....	38
19· Annex 11: Resposta a l'ajuntament.....	39
20· Annex 12: Proposta conjunta GUANYEM POLINYÀ.....	40
21· Annex 13:.....	
22· Annex 14:.....	
23· Annex 15:.....	
24· Annex 16:.....	
25· Annex 17:.....	
26· Annex:18:.....	
27· Annex 19:.....	
28· Annex 20:.....	
29· Annex 21:.....	

Per començar vull dir que el més important a l'hora de fer un projecte és tenir clar la finalitat saber que el que fas. És una cosa positiva per un mateix i sobretot pels altres.

Aquest projecte no és una pensada a la lleugera, sense cap ni peus. És el recull del sentir de moltes persones que han parlat amb mi i viuen en el entorn agrari i industrial de Polinyà

També vull fer-vos saber, que jo sóc de Lleida vinc del món rural. Del èxode que va patir la gent del camp, per anar a treballar a les fàbriques. I això es porta a la sang, com tants altres emigrants de la meva generació i de la resta de Espanya, van anar a les zones on aflorava la indústria, molts sense cap mena de preparació, sobretot els pares que molts no sabien ni llegir ni escriure.

La nostra generació, ja va ser diferent, també érem classe obrera, mà d'obra barata, però vàrem anar a l'escola i després treballàvem, combinàvem escola i treball.

Molts dels estudis, es feien a les escoles industrials per proporcionar a la indústria, mà d'obra més qualificada, molts dels meus amics, van estudiar oficis en aquestes escoles a Sabadell.

Les següents generacions ja van assolir estudis universitaris amb diferents professions fins i tot, molts primer van estudiar i després van anar a treballar. Els seus pares pogueren costejar els seus estudis sobre tot per una cosa, la majoria ja tenien vivenda. Al principi de la emigració molts sols tenien una habitació per tota la família, i compartien cuina i serveis comunitaris, aquí moltes famílies van començar així. Ha unes vivendes que estaven a sobre de Cal Marsal i Al carrer Sant Vicenç, ha Cal Pep .

En canvi els fills dels pares nascuts a Polinyà, sent i tot treballadors, com nosaltres van poder costejar els estudis dels seus fills, fins i tot, fer-los anar a la universitat. Avui dia són persones que tan a Polinyà com a fora, estan en llocs de treball desenvolupant tasques qualificades. Es clar que això també tenia un gran esforç,

però demostra clarament la importància de la vivenda per a la economia familiar i com posa a la constitució és un dret que hauria de tenir l'ésser humà (posem-nos al pell de tots aquells que es queden sense casa).

La meva família no va ser una excepció, durant l'èxode rural es va trencar en tres parts: el meu germà gran amb els avis, el meu germà petit amb els pares i jo amb les meus padrins de bateig, allí vaig estar fins als 13 anys. Quan els pares van poder estalviar per llogar una vivenda, van unificar la família.

Molts nens de la meva generació degut l'èxode rural, van estar durant algun temps, fins i tot als orfenats o amb els avis, per la precària situació econòmica dels emigrants dels camp.

Els meus pares van llogar la tenda del Sr. Esteve al carrer del Sol (se la coneix per la casa de la Carmina). Jo als meus padrins, els estimava com si fossin els meus pares, és per aquest motiu, que sento aquet amor tan gran, pels pagesos i tot el que envolta el món rural, per que van ser ells qui em van fer arrelar aquets valors i coneixements.

Per raons que ara no venen al cas, sempre he estat lligada al mon agrari he participat en diferents processos, sobre tot en la lluita per la concentració parcel·lària dels Monegros a l'Aragó, lluitant per poder aconseguir, que aquesta zona seca fos de regadiu. Avui dia és una zona agrària on creix de tot, degut ha la canalització del aigua, i sobre tot per aconseguir la concentració parcel·lària, va costar més de 20 anys dur-la a terme.

Explico aquesta petita història, com a introducció. Perquè crec que es important saber de on venim, on estem i on volem anar. Sovint la gent, et fa queixes, en privat, quan tenen problemes, moltes vegades, han trucat a la meva porta, per explicar-me la seva versió dels fets, han estat hores, parlant-me dels seus problemes particulars, i demanant-me el meu criteri, per veure si els podia ajudar amb alguns del temes que portaven entre mans, he fet gestions, inclús per

solucionar alguns dels seus problemes, de treball, polítics, econòmics, ajudes per dur a terme les seves tasques, sobre tot a nivell gràfic.

Ha canvi he rebut informació de primera ma i he anat adquirint un coneixement mes ampli del medi.

No puc dir que aquets punts de vista, siguin del tot reals, però si que es el que senten i volen i agraeixo la confiança que me han donat.

Mai he tancat, la meva porta a ningú, és més sóc del parer que tothom és bo mentre no em demostrí el contrari, puc dir, que dono fe de aquesta dita castellana (no pidas a quién pidió.... etc.) és més ara que ja sóc gran, moltes vegades en sorprèn lo poc agràides i egoistes que són algunes persones i es clar que el que jo estic disposada fer, molts no estaran mai disposats ha tornar.

Malgrat això, alguns amics i familiars, sempre estan quan els necessites i et fan detalls que et fan que t' en oblides de totes les decepcions que et depara la vida.

Jo, tinc una germana la Ester i la seva filla que tenen una discapacitat física la meva família, ha tingut que lluitar molt per la integració d'aquests nens especials, que tothom rebutja. La gent que t' aquest problema sap de que parlo, per que treballen per la integració de aquets nens dintre de la societat. Queda tan per fer, no se si podré ajudar a la Marta com vaig fer amb la meva germana. Sol tenim que tenir present un lema.

CONTRA LA MARGINACIÓ, LA INTEGRACIÓ.

La Isabel Poquet (directora de Santa Gemma) li agrairé sempre, tot el que em va ajudar, per que pogués integrar-la, dintre de la escola i lluitar per la seva integració, no vaig poder aconseguir-ho a l'escola pública però gracies al sou de la meva mare, que va ser tot per pagar la seva complicada educació i la ajuda del meu tiet que quan va acabar la escola, li va donar treball, vam fer que es sentís i es senti útil, casi autosuficient, ara que els meus pares ja no poden ajudar, ells me la han deixat com herència aquesta missió, se que no tothom, que te persones discapacitades, tenen la sort de tenir gent capaç de lluitar per ells. Jo continuo amb aquesta tasca, donan idees per tenir aquí, ha Polinyà algun tipus d'escola per la incorporació de aquestes persones al mon escolar i laboral.

Ha Polinyà tenim empreses que tenen persones amb discapacitats ja siguin físiques o psíquiques per exemple ha l' Ajuntament tenim la Maria, algunes empreses del parc industrial també tenen persones amb plantilla. Jo conec al Ramón Suárez i al Teo, i més recentment al Ramon Vila.

Segur que amb un polígon tan gran deuen haver moltes més, però són un col·lectiu molt vulnerable, i les ajudes mai estan equiparades a les necessitats que pateixen.

Vull fer un agraïment especial a la Fina i la Manoli, perquè tot i no tenir possibilitat de plaça a la guarderia, elles van fer un esforç personal incorporant-la, al equip de la Dra. Escofet que ha fet i fa el seguiment de la Marta i a la Rosa Mª Rosell que es fa responsable perquè pugui anar de colònies, con la resta dels nens i als mestres per ajudar-me.

Al procés educatiu de la meva neboda i recolzar, tots els processos d'integració de aquets nens

Amb el gran esforç que comporta, i sobre tot als responsables de l'escola Pere Calders que tenen un programa de integració de aquests nens i que ara farà un projecte extensiu al institut, amb un programa d'adaptació per aquests nens, és una de les millors alegries que he tingut en aquets darrers anys.

GRACIES A TOTS ELS QUE FAN POSSIBLE LA INTEGRACIÓ, AQUEST ÉS UN RECONeixEMENT PÚBLIC

Privadament, ja saben l'agraïment de tota la família Jover, (Explico això perquè en el medi rural hi ha empreses com la ZIPO, que donen treball a persones discapacitades) i si tinguéssim aquesta Escola Agrària a Polinyà seria un dels programes que proposo, per la integració de les persones, amb algun tipus de discapacitats.

El Sr. Ildelfons Sola va aconseguir que vingués cada dia un autobús a recollir al meu cosí, Juanet Male, els meus tiets no van aprofitar aquesta escola i van deixar de portar-lo. Ho sento molt per avui dia sèrie mes autosuficient. Sobre tot, quan falten els seus pares, perquè estan preparats per la convivència i independència.

Al Toni Farres, que junt al seu bufet de advocats em va ajudar per solucionar problemes laborals. Al Sr. Palma Ribero que va ser al meu costat en un dels pitjors moments de la meva vida laboral.

Segur que deixo a moltes persones , elles ja tenen constància del meu apresi, per que els i demostro dia a dia.

I d'altres persones lligades al Món Associatiu del nostre poble que sempre m'han tractat bé, ajudant-me en la meva professió de fotògraf. Tan dura pel pes de les eines que portes al coll, quan vas treballar i sobre tot per estàs aïllat socialment.

Has de treballar quan tothom té festa (algunes vegades quan estava treballant, he sentit comentaris “mira se esta forrando” moltes vegades, sols estava en aquet lloc per deixar, constància del acte, treballant, gratuïtament). I fins i tot per aquet motiu, inclus

Em van represaliar per impedir el meu treball, vaig haver de buscar ajuda legal per fer valdre els meus drets com fotògraf ,sobre tot per que pagava tots els meus impostos, aquí i a mes sempre he col.laborat econòmicament, amb les entitats ajudant com fan tots els comerciants, per tal de trobar esponsors per fer activitats

He sigut una persona solidària, i continuo sent-ho. A la vida no tot s'ha de fer per interès. Encara que moltes persones sobre tot del món polític, mai valorin aquet esforç que fem els particulars

Aquet Projecte és fruit del agraïment, que sento per totes les persones que treballen en projectes comuns, sense ànim de lucre, perquè com jo i ha, moltes persones a Polinyà que conec i estan contribuint amb propostes que enriqueixen la cultura associativa i solidària amb el que fan.

Aquest, projecte també va adreçat, als propietaris de la zona rústica, amb els que durant anys he compartit vivències, els he vist lluitar per els seus projectes. Alguns ara estan recollint els fruits del seu esforç.

Quan els visito, em fan sentir com si estigues a casa meva, ells sempre han estat tan acollidors, sobre tot amb els nens especials, deixant-los tocar els cavalls, els animallets que tenen, passejar per les seves propietats, i tants i tants cops donant-te un cafè, aigua fresca, acollint-me i robant el seu valuós temps, al camp sempre hi ha feina.

Comprent la teva presència, que moltes vegades obeeix al fet, que no saps que fer amb ells dintre de casa, el camp sempre els relaxa, es calmen una mica i ajuda a passar el temps. Molts cops no son gaire ven acollits, fins i tot per la família, quantes vegades me han dit vine sola, no portis la nena (costa tractar aquets nens, costa portar-los endavant, és una tasca per tota la vida, el seu futur es incert, com el de tots, podeu pensar alguns no? Però si es dificil educar i criar als fills aquets nens especials) Molt mes. Si puguéssim aconseguir la Torre Martí, com a seu de un espai polivalent i crear un espai educatiu adreçat a futurs projectes de àmbit social. Seria un gran actiu pel futur del nostre poble.

Voldria fer saber que jo mai he pogut oblidar el terros (com diem la gent de Lleida). Sempre, el tinc present i encara que ara, per la meva situació no visito tan la meva estimada Lleida, mentre van viure els meus padrins, hi anava molt sovint,

a veure'ls. Molts dels amics, que encara conservo, venien amb mi, a collir fruita, a la casa pairal que teníem entre Lleida i Alcarràs, i ara tenen els seus nets. Jo sempre els he estimat com si fossin els meus pares. I sempre he pensat que mai, tenia que haver sortit de allí. Per que la meva infantesa va ser gracies al camp i la natura lo millor que he viscut fins ara.

Aquets sentiments els faig extensibles, al poble del meu pare a l'Aragó i als familiars que i tinc, cap dels meus germans tenen aquet sentiment nostàlgic que jo sento pel mon rural.

Voldria engrescar als polítics, als tècnics, als agents socials, als habitants del meu poble

A lluitar per millorar les coses, però sobre tot a ser conseqüents amb el que diuen, escriuen i practiquen a l'hora de creure, que es possible la col.laboració ciutadana particular, sense ànim de lucre i recolzar les propostes que fem, per que aporten uns coneiximents del carrer que moltes vegades no es tenen en conte.

FER UNA COMISIÓ DE TREBALL PER PORTAR EL PROJECTE

Després d'expressar tot això que es necessari que es sapiga per que sinó sembla que aquest projecte no te cap sentit, faig una crida, per obrir un full de ruta i crear una comissió anticrisi. El projecte escrit, el pot fer una sola persona, però la pràctica del programa no, perquè sinó serà una bona idea, com la que va tenir l'Assumpta per fer una coordinadora d'entitats i segons ella, que jo la portes endavant, però ningú va tenir temps per ajudar, a fer res ni cap sopor econòmic, tret de una part del gasto de la primera guia d'entitats. Al veure la falta d'interés sobre tot a l'hora de fer treballs, et dones conte que no vas enlloc i és millor deixar-ho córrer. A pesar de ser una bona idea. Al Pais Vasc, es treballa molt amb hotels de intitats, perquè abarateixen molt els costos i son espais comuns que ajuden a treballar amb educadors de carrer. Per educar a la gent per potenciar el entorn i respectar la natura, el mobiliari urbà, els boscos et.

Aquet projecte crec, que és diferent, té una altra finalitat, sobre tot a l'hora de treballar ,sols depèn de mi, al crear el projecte i sol tinc que intentar que els altres creguin amb aquesta idea per millorar les coses, per poder-ho fer, aquesta comissió de treball. Amb una persona, de cada partit, dels que governen, i dels que estan a la oposició sèrie suficient. Està clar que no demano cap dels polítics que estan en actiu (ja se que els falten hores, per poder dur a terme el seu programa polític). Cada partit que aportí algú que vulgui treballar, per fer viable el projecte, això no te cap cost i junt amb totes les coses que es fan, des del Ajuntament i les entitats podrien crear idees.

Sumar esforços, que l'ajuntament col·labori en facilitar la possibilitat de presentar aquesta proposta al món empresarial, al món rural, a l'educatiu, al comerç ,a les associacions, recollint la idees , que es van sorgir de les jornades de participació ciutadana per col·laborar amb projectes y no ser sols propaganda sense cap sentit, ni contingut. .

Per això he convocat a gent, que sé que són sensibles, a la greu situació que tenim actualment i podríem entre tots portar a terme aquest projecte rural, donant-li al camp la oportunitat, i reconèixer el esforç que estan fent els seus propietaris, i potenciar la industria.

Que es la font del treball actual i futur, i que tan malmesa esta per la greu situació de crisi que pateix el sector. Crear al poble nous tipus de serveis que son necessaris per tenir al abast tot els que ens cal, per ser mes autosuficients. i vendre la idea que al nou polígon industrial, es pugués construir el futur Polinyà Village, amb propostes de industria alternativa i diversificada, per aconseguir que quan un sector entri amb crisis, els altres puguin subsistir, al no dependre tots del mateix tipus de industria.

Posaré en una taula una llibreta per que tot el que vulgui fer una segona trobada per treballar plegats i fer que aquest full de ruta comenci a ser un projecte comú i doni fruits.

Al 2013 vaig fer la primera proposta i al 2015 la segona, esta clar la falta de interès de les persones a les que anava dedicat aquest projecte.

Per tan he decidit, buscar un altre tipus de difusió i crear una pàgina wep, amb el projecte escrit i gràfic, per veure si aquest treball, pot servir per donar el meu punt de vista i aportar el treball que he fet, se per el mal resultat de la convocatòria i la incapacitat de poder accedir a la totalitat de propietaris, degut a la protecció de dades, i sobre tot, per què podria ser, que el que jo cregui no interessi a ningú.

Jo crec que aquets últims anys de la meva vida, dispo de temps, encara tinc il·lusió per fer coses i voldria demostrar-me a mi mateixa, que malgrat tot, soc una persona feliç amb carensies, amb ganes de treballar i crear projectes, escriure fer fotos, no vull donar-me per vençuda per ser part de un col·lectiu marginat.

Un col·lectiu, que pateix mes que molts altres els autònoms . Es car i dificil moltes vegades poder fer renovacions dintre del comerç per que la amortització de la tecnologia no es rentable a curt plaç i quan passes dels 55 es millor no seguir.

Molts autònoms que conec estan al atur, sense atur, si el perfil que tens no es totalment desas-tros i tens un minin de recursos, no tens dret a res fins als 65 i han molts casos 67, que fer han tant temps lliure?, sense en malaltir, pel camí, jo crec que una bona solució es treballar, fer coses, esta clar sense sou . Sols i ha un problema

Que tot a la vida, te un cost, les idees, son gratis portar-les ha terme no.

Crec seriosament que moltes persones de la meva edat, pateixen una greu minusvalia física, (Es : No ser ni vell ni jove).

Dintre d'aquet in-pas, que fer?, com ser util, com trobar treball, com subsistir, com concenciar, als agents socials, als polítics, a la societat en general.

De aquets deu anys, que em mancant fins la jubilació, remunerada, jo ja ne passat 6 i voldria poger seguir endavant malgrat tot. Llevar-me cada dia amb il·lusió per fer coses, aprendre, dels altres i sobre tot del medis audiovisuals, que fan possible, a les persones, que estem tantes hores a casa, la oportunitat de ampliar el nostre criteri sobre les coses i aprendre cosses que no savem .

Al meu país (Catalunya) la televisió, ha emes alguns programes que fan estimular la imaginació.

Que Qui Com. El convidat. S´Avis. Singlars. Caminar per Catanya,Etc.

Que fer amb un currículum tan negatiu, com el meu, aquí demanar ajut

AUTONOM - DONA - MES DE 50 ANYS

TAMBÉ ESTIC OBERTA

Ha de compartir la idea del projecte, amb persones més qualificades, que tinguin ganes de portar-lo endavant, si algun jove vol sol·licitar ajuts com a jove emprenedor i ajudar-me, ha d'engegar i ampliar el projecte. A les persones de la meua edat, mai ens donen cap tipus suport.

Si malgrat tot, res es pot aconseguir, tinc la satisfacció, de posar el meu granet de sorra per millorar les coses i no que dar-me plegada de mans sense fer res.

Sobre tot en aquets tems que corren, i que en fan tornar ha de reviure els vells somnis de lluita activa, per poder aconseguir una societat més justa

Quan era jove, lluitàvem al carrer, per la llibertat, l'amnistia i l'estatut d'autonomia, per legalitzar els partits i els sindicats, en contra de la policia i també del govern que teníem. A Canet recol·sabem als cantautors catalans, demanàvem llibertat d'expressió, millores laborals, ensenyament nocturn, llibertat, sexual i de culte etc.

Ara que ja soc gran, el moviment del 15M m'ha fet recordar totes aquestes lluites tan necessàries, per ser el que ara som. Admiro al joves d'aqueta generació, per la seua paciència, però vull recordar que nosaltres els drets els vam fer també al carrer amb la lluita combativa.

Cada vegada sento al medis de comunicació, que el atur esta disminuint, que pasa

Amb les persones, com jo que em treballat des de els 13 i pel fet de ser autònoms Encara que tinguem mes de 40 anys, cotissats no tenim dret ha res fins els 65?.

A mes pel fet de ser dones, encara estem mes discriminades.

Aquet no es el meu somni de país, aquesta no es la vellesa esperada. La agonia es lenta, no fer res, esperar la mort ha casa, el tenir vida social es car, sobre tot quan tens una persona gran que depèn de tu .Cada dia malgrat tot intento ser feliç amb el que tinc, se que al mon, moltes persones, estan mol malament. No tenen res.

Vull dir també que quan era jove escrivia poesia, han passat els anys, molts 40 i veig que encara són vigents les meves poesies:

Cadaquès agost del 1972

DIUEN ELS CASTELLANS QUE CATALUNYA
ES TERRA CONQUERIDA.
QUAN JO SENTO AQUEST PREGÓ
AI, AI, AI, A MI EN COSTA LA VIDA
PER UNS CATALUNYA ÉS RIQUESA
PER UNS ALTRES ES PODER
PER A MOLTS UNA SENYERA
AI, AI, AI, QUANTES DEFINICIONS
DEL QUÈ ÉS LA NOSTRA TERRA
PER MÍ ES TOT AIXÓ I MOLT MÉS
ÉS MON PRESENT, MON FUTUR
EL MEU PASSAT ÉS PLE D'ELLA
I PROCLAMO AL MÓN SENCER
QUE JO HE LLUITAT, LLUITO I LLUITARÉ
PER FER-LA, MÉS RICA , MÉS GRAN I MÉS FERMA,
AI, AI, AI, EL MEU PAIS ESTIMAT
LOGRARÀ LA INDEPEDÈNCIA.

P.D.

Ara que m'he fet gran, a més demano la INDEPENDÈNCIA.

És un petit recolzament, pels que lluiten per el dret a decidir.

Polinyà juny del 2013

El municipi de Polinyà té una extensió de 8.93 km. Limita al nord amb Sentmenat, a l'est amb Palau de Plegamans, al sud amb Sta. Perpètua de Mogoda i per l'oest amb Sabadell. Té 158 m. d'altura.

Està situat:

- A 4 Km. de Sabadell
- A 25 Km. de Barcelona
- A 19 Km. de Granollers
- A 7,7 Km. de Sentmenat
- A 4,7 Km. de Sta. Perpetua
- A 7 Km. de Palau de plegamans

El seu relleu ve configurat per :

- La riera de Polinyà
- El torrent de Can Rovira
- El torrent de Can Oller
- El torrent de Sentmenat

El territori esta dividit en 4 zones:

- Urbana: Vivendes, comerços, parcs, àrees de serveis, escoles, etc.
- Industrial: Naus industrials, sector varis on predominen els complements de l'automòbil.
- Rústica: Masies, camps de conreus, boscos, fonts, camins, restaurants, hípica i granges.
- Paisajista: Boscos de ribera, al costat dels torrents i rieres, fauna, ocells.

Activitats dintre de la zona rústica:

Agrícola: Ferratge, vinyes, llegums, verdures, coto de caça, etc.

Ramadera: Granges de conills, d'estruços, aviram, vaques, etc.

Restauració: hostalera, Can Coll, Can Alsina, Can Mauri.

Maquinària pesada: recol·lectores, excavadores, cuves, tractors, etc.

Tot això forma part del municipi de Polinyà, ja sabem que no són grans explotacions però és el que tenim i per tant tenim que fer un esforç per conservar-lo.

Als anys 60 Polinyà va experimentar un canvi molt significatiu, dedicant-se durant els últims 58 anys a la expansió de la indústria, creant polígons al voltant del municipi que van fer que Polinyà creixés molt demogràficament. Al tenir tanta indústria, molts dels treballadors que es desplaçaven diàriament van decidir viure a Polinyà. Per aquest motiu els propietaris de les terres, davant de la demanda de sol urbà, van vendre les propietats convertint el municipi rural en un poble industrial. Polinyà no té una gran extensió, no arriba als 9 km. en total

Tenim una zona rústica petita:

Per tant la zona rústica ha quedat en segon lloc, però malgrat tot, estan sobrevivint les explotacions i fins i tot estan augmentant. Totes les zones agrícoles que estan al voltant d'un gran nucli industrial es mantenen, moltes vegades, combinant el treball assalariat i l'economia submergida, ja que moltes d'aquestes explotacions no donarien per viure del treball del camp.

Tots els municipis, que tenen al voltant una zona industrial tan gran, han fet un esforç, per combinar indústria i món rural, sortint nous tipus de espais i canvis d'ús dels sectors afectats. Donant pas al canvi de activitats, restaurant les masies i creant, espais de restauració culinària, combinant aquestes activitats amb el manteniment del patrimoni cultural antic. Son nous conceptes de subsistència de canvi d'ús, del món rural de crear noves formules per mantenir els espais verds que tindrien que ser, el motiu prioritari de les actuacions in-mediate per tal de aconseguir un criteri comú, Ja no es pot permetre al nostre municipi degradar ni un sol milímetre del nostre sol; LES PERSONES, necessitem el aire per respirar i el menjar per viure, això te que ser compatible, amb els nostres polígons industrials i per tan no podem cedir ni un milímetre, a la degradació dels nostres boscos tan privats com públics.

Tota la zona de Serra Barona necessita, urgentment un recolzament in mediat i profund de protecció i modificar el pla general, aportant una figura legal de canvi d'ús.

Potenciació de la zona agrària amb la col·laboració dels propietaris perquè aportin la documentació i les propostes relatives a la seva explotació i activitat agrària, per crear un full de ruta i així poder construir el projecte del

FUTUR POLINYÀ PARC AGRARI

PROPOSTES ALS PROPIETARIS:

1. El novembre del 2012 començo a parlar sobre el tema amb els propietaris.
2. Requisits per construir el projecte: Qui són, d'on vénen, que fan i que volen fer.
3. Entrega de la carta on demano la seva col·laboració, perquè quedi constància del fet.
4. Un testimoni gràfic a totes les persones visitades.
5. Crear una associació de propietaris per poder solucionar temes comuns.
6. Convocar-los a la reunió que tindrà lloc el proper 22 de juny del 2013.
7. Can Gavarra, possible espai compartit entre la zona rural i rústica.
8. Les dues formen part del territori i són el motor econòmic del municipi

LLISTAT DELS PROPIETARIS :

Can Monistrol - Sra. Emma Lam-Boy - Can Rovira - Club del Enganche - Can Querol -Excavacions Lara - M. Angel Lara Excavacions - Hípica Can Alsina - Rte. Can Alsina -Can Jobera - David Garcia - Can Llibre - Rte. Can Mauri - Masia Can Mauri - Cal Llenyataire - Can Lletget - Sr. Cuesta - Sr. Granados - Sra. Teresa Horts - Sr. Llatcer i Conxita - Sr. Josep Masachs - Can Llai - Mas Querol - Can Coll - Joan Bonamich - Can Palpa - La Molineta.

(Aquets propietaris que faig constar són només els que he visitat i conec. No he pogut accedir a la totalitat dels propietaris per que estan protegits per la llei de protecció de dades i l'Ajuntament no les pot facilitar, per aquest motiu, he fet arribar a l'àrea de territori, junt amb les instàncies pertinents, perquè el total dels propietaris tinguin la convocatòria i vinguin a la presentació del projecte, estarien bé que els polítics tinguessin en conte aquest fet, sempre es bo un altre punt de vista .)

AGENTS SOCIALS DE POLINYÀ:

He convocat a les persones que degut al seu treball o la pertinença destacada que tenen dintre del món cultural, associatiu, polític, càrrecs tècnics dintre del ajuntament i sobre tot algunes persones sensibles a tots els projectes que puguin contribuir a millorar la cultura i el progrés del nostre poble.

PROPOSTES ALS AGENTS SOCIALS DE POLINYÀ:

1. Buscar solucions per la torre Martí, parlant amb els actuals propietari (un Banc).
2. Fer una per-muta amb les parcel·les que té l'ajuntament al polígon industrial.
3. Recerca de futurs inversors privats per una escola agrària.
4. Recerca de futurs inversors privats per fer una residència geriàtrica.
5. Recerca de futurs inversors públics o privats per fer de la torre Martí un espai polivalent on poder construir en un futur aquestes propostes que proposo.
6. Acollir Escola Agrària, Escola de F. P., Geriàtric, Centre Geriàtric de Dia.
7. Buscar esponsors per rehabilitar la masia de Can Rovira i Can Fontanet
8. Creació d'un espai per fer horts en la zona industrial.
9. Ubicació del Museu de Polinyà.
10. Divulgació del patrimoni artístic (Església Romànica, Forn Romà, Masies etc.).
11. Fer de la Masia de Can Gavarra un espai polivalent on poder unificar la seu del Projecte del Futur Parc Agrari de Polinyà i la seu de l'Associació d'Empresaris de la zona industrial que va ser en part el motiu de la restauració de Can Gavarra. No vull dir que a banda d'aquesta proposta, la masia no pugui servir per altres propostes, que ben segur els responsables tenen destinat per aquest espai, tot el contrari, afegir aquesta proposta a les que ja existeixen. (Jo no he dit mai que l'Ajuntament no estigui fent coses, només dic que en temps de crisi s'han de buscar totes les alternatives possibles, privades i públiques, ja que en els temps més difícils de la nostra història ressent, va ser quan vam fer possible el gran canvi social ,(vull recordar a tots que els que durant la transició del nostre País, quan ens deien que moltes de les millores que hem aconseguit no es podien aconseguir, entre tots van lluitar per millorar la nostra societat). La gent de la meua generació sap del que parlo, sobre tot, aquells que lluitaven per aconseguir, millorar les coses i els drets humans. Per tant, no vull sentir parlar de: No es pot, ara no és temps, hi ha moltes coses més importants, Si estic de acord, amb les coses prioritàries, però es poden fer paral·lelament altres alternatives per millorar les coses.

12. El primer és reactivar l'economia, és solucionar els problemes de vivenda, el problema que tenen les famílies per arribar a final de mes, etc. Totalment d'acord però si entre tots no busquem alternatives, com creieu que podrem contribuir a millorar totes aquestes coses? S'ha de donar esperança a la gent, fent-los pensar que dintre de la nostra societat, s'estan fent projectes ambiciosos, que s'han de treure diners de sota les pedres si es necessari per portar-los endavant.

Els polítics, quan fem alguna proposta, ens fan saber sempre, que estem endeutats i sobre tot, que la culpa la tenen els que governaven abans. No s'adonen que cada vegada que canvien els que ens governen, es repeteix la història i sempre són els altres els que fan malament les coses. Jo proposo que canviem el discurs, que intenteu que quan esteu manant, fer-ho amb il·lusió, amb la consciència tranquil·la del que heu fet, ho feu de la millor manera possible i sobre tot que tingueu en compte, que els diners que feu servir són de tots. Crec que tots els polítics que han estat governant en el nostre poble, des de la transició fins ara, i en el temps que corren, no en tenim cap a la garjola i això vol dir molt en el seu favor, malgrat que moltes vegades crec, que les coses es podien fer d'una altra manera. He volgut aclarir aquests punts, perquè els polítics no pensin, que per discrepar d'algunes de les coses que han fet o estan fent no reconec, que estan treballant per millorar les coses del nostre poble. Però crec que aquest projecte, en part també va adreçat a ells, per la feixuga tasca que tenen en aquests propers anys, per poder portar a Catalunya a assolir els grans reptes tant econòmics com polítics, sobre tot en aquest procés que està en marxa per la independència.

LLISTAT DELS AGENTS SOCIALS ALS QUE HE DEMANAT COL·LABORACIÓ:

Partits Polítics, Àrea Medi-ambient, Àrea d'Urbanisme, Forestals, Parròquia, Amics del Museu, Associació de Veïns, Sr. Diego Ruiz, Sr. M. Angel, Sr. Burrieza, Sr. Francesc Rubio, Sra. Alicia, Ricard Savall, Miquel Savall i Felisa, M.C.Reina, Jaume Majoral, Anabel Masachs, Carme Terés, Llorens Solà, Antonio Salvans, Elisenda solà, Marian Brunet, Pere Serra, Xavier Serra, Emi Puig, Família Cugat, Família Boix, Dolors Lázaro Gavarra, Pepita Llorens, Carmen Formigon, Albert Merino, Quirce, Quirset i Nuria (de Can Alsina), Lluís i Marc Costa, Lluís Fonollet, Pere i Cinta Nosachs (de Can Monistrol, Valentín Mendoza, Llai Morales, Emma Lam-bon, Pere J. Ros, Eli Vazquez, Maribel Gómez, Paco Bonilla, Rafa Enriquez, Dani Ramon, Paco Ruiz, Siscu Felipe, Juan Burgos, Josep Estadella, Fco. Alcantara, Federico Male, Pili Margenat, Joaquim Torcal, M R Rosell, Mercè Ortuñoi Josep, Rosa Galamba, Manolo Diaz, Miriam Vaz, Rosa Paisaneta, Jaume Vilasis, Pepi Vaz, El grup, Lluís barber, Manolo Diaz, Marselina, Peña, Antonio Foncuberta, Maria Llado Lluís, Josep i Rosita Urpina, Lluís Albanell, Joaquim Padros, Dolos, Dr.J.Sanchez, Rosa Mª Serra i familia, Conxita Serrat, Maite Savall i Antonio, Mª Carmen Vazquez, Jaume Baltrons, Antonio Losada, Andrea Castellar, Andrea Losada, , Laura Moragues, Anselmo Oms, Arnau Oms.D. Delgado,M.C. Cuevas, Javi Diaz, Etc.

Si es tirés endavant aquest procés, fer extensible a la resta de la població totes aquestes propostes, amb la divulgació del projecte amb una campanya de informació verbal i escrita perquè fos un projecte consensuat per tots els habitants de Polinyà que vulguin participar, fins i tot ampliant-lo i rectificant-lo per poder millorar totes les propostes.

1. Rehabilitació de la Torre Martí per construir la seu de la futura escola agrària.
2. Recerca de futurs interessats privats o públics.

Proposo la creació d'una escola agrària tipus les - QUINTANES - que està a les Masies de Voltregà i voldria presentar aquest projecte als responsables de aquesta escola per engrescar-los a obrir-ne una a Polinyà (també es poden buscar altres escoles).

Crec que la majoria dels pobles que ens envolten, tenen diverses propostes per la formació d'estudiants, a nivell públic i privat, en canvi el nostre poble, mai ha tingut aquesta opció. Seria una aportació enriquidora per tots, ja que podrien venir estudiants de fora i al tenir ciutats com Barcelona i Sabadell tan a prop, té moltes probabilitats de ser una escola viable.

Aquest tipus d'escola imparteix uns coneixements adreçats al món rural que són molt necessaris per la societat, **ja que el ser humà té que menjar per viure** i si la societat no es preocupa, de formar als joves en aquest sentit, adequant-los a les noves tècniques i preparant-los, per portar a terme un sistema que faci que els nostres futurs pagesos es puguin guanyar la vida, sempre tindrem la assignatura pendent, de donar el just valor a la gent, que fa possible el menjar de les persones i seguir generació rere generació amb la mateixa injustícia. Valgui un exemple:

EL Sr. Pere Nosachs (de Can Monistrol) diu: "Vols que et digui que en penso d'aquest projecte? Doncs mira, quan la gent veu un Sr. amb tratge diu: Quin Sr.! En canvi quan veuen un camperol, treballant la terra ajupit, cavant, pensen: Pobre home! Ja està tot dit."

Jo em pregunto: serà possible en un futur no massa llunyà donar-li a l'agricultor, al ramader, al granger, al pastor, en definitiva als camperols el reconeixement que es mereixen i equiparar el seu salari al gran esforç que requereix conrear la terra? I sobre tot Aliment de les persones .Y crear un tipus de entorn que sigui capaç de generar aliment i un espai sa per viure.

Polinyà aquests últims anys té unes explotacions agràries dintre de la zona rústica de primer nivell, totes relacionades amb el món rural: la hípica de Can Alsina, la Yeguada la B, a Can Monistrol, que junt amb la restauració de Can Padrò i els terrenys que l'envolten, fan que sigui una de les millors finques del Vallès, el Mas Querol amb la seva proposta canina, els germans Lara, amb la seva flota de maquinària pesada, són un referent dintre de la comarca, malgrat la crisi que pateix el sector, el restaurant de Can Mauri amb una proposta culinària dintre del món de la restauració gastronòmica, junt a la Masia de Can Mauri amb un projecte ecològic, en pla experimental adreçat a la apicuntura i la agricultura ecològica. Són també un referent de l'entorn rural que ens envolta, la granja de del Llatçer i la Conxita, les plantacions d'oliveres del Sr. Granados i el Sr. Cuesta i la producció d'oli amb D.O. de Polinyà, Cal Llenyataire, també es una explotació dintre de la zona que cal tenir en compte per lo ben preparada que està de cara als usuaris de llenya i carbó (també cal remarcar la proposta de muntatges de Forns refractaris fabricats a Poble Nou de la Salut). Cal tenir en compte també a la família Pladevall per la seva explotació agrària i la maquinària de la que disposa, treballant per ús propi i per tots aquells que els requereixin i així fer possible la viabilitat del negoci familiar. Algunes finques de la zona que sempre estan llaurades i sembrades gracies als germans Serra i el Sr. Pladevall, i als terrenys del Sr. Martínez, dedicat a la maquinaria pesada.

Aquesta maquinaria pesada requereix de un espai per poder guardar les maquines ja que al ser tan grans no poden aparcar als carrers del poble. Per això trovo que la seva localització, ha Serra Barona es un hacert per ubicar aquets vehicles.

Aquest és un petit recordatori que ampliaré en les memòries que estic elaborant sobre els propietaris i que m'agradaria ampliar amb la col·laboració dels interessats..

Un dels motius més importants que té la creació d'un parc agrari, són la quantitat de propostes que es poden fer per configurar les bases del projecte.

Els ajuts que es poden demanar a les institucions, cosa que es mes difícil d'aconseguir a nivell privat

Ara fa un temps que el sector de Serra Barona pateix un conflicte amb la hipica de Can Alsina i l'ajuntament de Sabadell i que també ha afectat a Polinyà.

Jo no se com es podrà resoldre això, ni tampoc se quins son els motius reals del conflicte, però el que si se, es que amb la greu crisis que tenim, em fa sentir una profunda admiració al Quirze i la seva família, per portar endavant aquet magnífic projecte i crec que les autoritats dels dos municipis tindrien que fer un esforç per sol- ventar les coses.

Perquè gracies ha les inversions, es possible crear nous llocs de treball i fer que el nostre camp tingui oportunitat de continuar amb aquet patrimoni cultural que son les masies, i poder donar sortida al sector, ja sigui amb la restauració hostalera com la promoció agrària.

Quan es va requalificar els terrenys de les Masies de Can Farreres i Can valls i Can Gavarra, es va fer que marxés del nostre municipi alguns dels pagesos mes importants del sector. Vull recordar que el ramat de bens del Josep Mª Manubens Junt amb el Costa de Caldes son els ramats mes grans del Vallés, ells primer se'n van anar a Can Fontanet i ara son a Can Oller a Sta. Perpetua i els Germans Serra i la seva explotació a Hostalets de Balanyá.

Ara dintre de aquet sector sols queda Can Fontanet, que estan els germans Sala i fa poc han tret el vestia, i que els hereus del Conde Sant Lley també volen vendre. Tot aquet sector del altra banda del Torrent de Can Oller, amb els Horts de Can Coll i els altres camps encara recorden el passat recent i sobre tot encara fa pensar que es podria fer un canvi d'ús del sector hi no permetre que es converteixi amb industrial. Els Camps de Can Valls que pertanyen a Palau de Plegamans no se si son rústics o industrials com Can Gavarra. Se que per ser tan a prop de Polinyà tan el càmping que havia com la seva explotació agrària era com si fos part del nostre municipi, fins i tot els nens de aquesta masia vull dir els fills dels masovers Venien a l' escola a Polinyà.

Quan van reconstruir can Gavarra van fer un petit homenatge amb fotos antigues de Can Gavarra, per recordar el passat agrícola de aquesta Masia, però van deixar de vanda el passat del sector espropiat, al no incloure un testimoni gràfic de les Masies que envoltaven aquet sector, Can ferreres, Can Fontanet i Can Estella i fins i tot can Valls. Es cert que es va fer , un calendari, però no un recort permanent de les persones i el entorn rural , sèrie convenient posar un testimoni gràfic a Can Gavarra.

Això suposa una falta de sensibilitat molt gran, per aquestes persones que durant anys també van ser part del nostre passat agrícola (Antes de urbanitzar el sector es va fer un calendari amb fotos de les Masies, que segur que esta guardat al arxius municipals, però no esta exposat com un record permanent a Can Gavarra.

Es un greuge històric pendent.

FAIG AQUETS SUGGERIMENTS:

1. Conèixer el territori i les normatives que el regeixen.
2. Poder fer al·legacions als plans comarcals.
3. Demandes als estaments competents.
4. Propostes i peticions dels usuaris del món rural.
5. Subvencions col·lectives, comarcals, estatals i Europees.
6. Col·laboracions entre propietaris i estaments.
7. Creació de l'estatut del Parc.
8. Trobades dels propietaris un cop l'any.
9. Creació d'una junta que faci d'interlocutor entre propietaris.
10. Sol·licituds d'espais públics per reunir-se (Can Gavarra).
11. Redactar Estatut del parc.
12. Unificació de criteris.
13. Etc.

Dintre d'aquest tema aportaré documentació del que és un parc agrari, el que pot ser una agrupació rural, i aquí llenço la proposta als propietaris perquè són ells el que ho tenen que fer. A aquesta tasca jo tan sols els puc recolzar, ja que no tinc cap capacitat legal al no tenir cap propietat dintre de la zona rústica.

1. Restauració de les antigues instal·lacions, buscar espònsors per restaurar-lo.
2. La casa de l'antic museu es podria fer servir per fer una permuta amb casa del costat, dels germans Enriquez i així unir les dues propietats, fent dues plantes, una per els germans Enriquez i l'altra per el futur museu. Cada planta podria entrar per un carrer diferent i d'aquesta manera ser independents les dos plantes, aquesta obra podria ser viable amb una permuta amb els germans Enriquez, a l'ajuntament no li costaria diners, es respectaria el casc antic, tindriem un museu a Polinyà i de passada fariem recolzament als casc antic i així evitar el enderroc de les cases velles, Aquesta proposta li vaig fer al Rafa Enriquez i la considerava viable. Sols caldria que els responsables polítics es possessin d'acord (solució anti-crisi).
3. Can serra també podria acollir la seu del futur museu, creant un espai polivalent com van fer a Palau de Plegamans amb la masia de Can Cortés, dintre de la masia es podria crear una escola taller, la ubicació de la associació de veïns de Can Serra etc. Segons el Javi Silva AQUESTA MASIA ES RECONSTRUIRA AMB UN FUTUR ESPERO QUE SIGUI VERITAT.
4. Al carrer del pont també hi ha l'antiga casa del Pont propietat del Jordi Bonamich que està en venda, aquesta casa per ser una casa singular dintre del poble també es podria comprar per ser la seu del futur museu, la idea no es tan viable perquè avui dia els ajuntaments tenen altres prioritats però si alguna empresa o varies volguessin costejar la compra matariem dos ocells d'un tret, conservant la casa del Pont, reparant un error del passat. No se pas qui va tenir la idea d'enderrocar el Pont que unia la casa i el barri?.
5. He donat una carta amb la convocatòria de la presentació del projecte a la responsable del museu Carme Formigon perquè faci arribar als membres de la junta aquesta idea i que ells em diguin que en pensen convidant-los a presentar-me les seves propostes sobre el tema que adjuntaré molt gustosament, per fer front comú, al desig que tots tenim de tenir un museu a Polinyà.

6. És trits i deplorable veure que les coses que molts veïns de Polinyà van donar estiguin en caixes al magatzem de sota la guarderia la brigada i sobre tot el que més trista em fa sentir és veure que l'esforç que han fet els amics del museu, tan els fundadors com els actuals membres, és tan poc valorat. Perdoneu si sóc tan crítica però això si que crec que ha estat així per falta de voluntat política. Moltes vegades quan he defensat aquesta idea que tinc tan arrelada alguns no entenen perquè defenso i recolzo als membres de la junta, però és tan fàcil la resposta: jo valoro a totes les persones que treballen per un bé comú encara que no pensin com jo, ni siguin de la meva ideologia política. Per aquests raonaments que dono, espero que els polítics actuals, tan els que governen com els que estan a l'oposició facin un esforç per tirar algun d'aquests projectes endavant, i ara no treguin com excusa la crisi perquè tenim solucions que no costen diners públics.

7. He documentat amb imatges tots el espais que proposo i adjunto la memòria gràfica dels llocs esmenats.

Al costat de la parròquia tenim una de les cases més singulars del municipi: Cal Marques, propietat de la família Margenat, conservar aquestes cases suposa un gran esforç per els propietaris, alguna vegada havia parlat sobre el tema amb la Sra. Maria suggerint-li la possibilitat de fer un conveni amb l'Ajuntament, creant un marc de diàleg per tal d'arribar a un tracte per la cessió d'aquesta propietat al poble, ajudant a l'actual propietària amb les despeses que comporta l'arranjament de la finca, lliurant-la de tota mena d'impostos i alguna compensació econòmica, sabem que no son temps de despeses però les coses es poden fer escalonadament en els pròxims anys. Aquesta casa misteriosa, que connectava amb l'església, segons deia l'Adrià, per un túnel que havia al celler, té molts misteris que l'actual propietària, la Pili, ens ajudarà a recordar amb el seu relat com Can Querol; que és un Mas que sempre ha estat molt ben cuidat, aquest segons el meu criteri, seria el lloc més adient per el futur museu de Polinyà, per la seva historia, per ser part de la antiga Sagrera i sobre tot per estar en un lloc tan estratègic, al costat de l'església Romànica de Polinyà.

I en un futur, quan la gent vinguis a veure les pintures Romàniques, de passada podrien veure el museu i gaudir de les pintures que, segons diuen alguns experts, són la capella Sixtina del Romànic Català. Recordeu quan van sortir als diaris perquè estaven exposades a l'expo de Sevilla, jo tinc guardat el diari.

Ara fa poc que a l'església tenim un nou capellà, és jove i amb ganes de fer coses. A vegades, per manca de temps de diàleg, perquè els polítics tenen moltes coses que fer i no pensen que de tant en tant, és bo per tots perdre uns minuts i prendre un cafè amb el mossèn; això sota el meu criteri tindria que fer-ho la regidora de cultura malgrat la seva ideologia (no sé quina és, aquestes paraules meves no porten doble intenció) encara que els estaments públics són laics i no tothom és cristià, però sí que com a tradició i molts per convicció, ho som de cristians.

El bisbat, l'ajuntament, algunes empreses i persones particulars, han fet un gran esforç per aconseguir un patrimoni compartit, com són les obres de restauració de l'església Romànica, conservació i reproducció de les pintures perquè les properes, generacions gaudeixin d'aquest valuós testimoni del passat, aquest desig al qual molts van contribuir per que es portes endavant es un fet. Però crec, que no se li treu tot el potencial que te.

El passeig de l'església nou, és un dels carrers més bonics del poble, només veig un inconvenient, per uns quants metres més es podia acabar d'arranjar el trosset de camí que ha quedat per asfaltar darrere l'església i que va a sortir al revolt del carrer Major. Però en un futur això es podria sol ventar si es pogués arribar a un acord amb els propietaris de Cal Marquès, i que els terrenys de l'hort de Cal Marquès servissin per construir un aparcament, ja que Polinyà s'ha fet tan gran que quan es fan festes, enterraments, bodes, comunions, etc. costa molt aparcar i fins i tot, circular pel col·lapse que pateix l'entorn de l'església També es podria obrir un camí al darrere de l'església per aparcar .

Proposo també dintre del projecte, un itinerari turístic per Polinyà que fomenti la difusió dels llocs emblemàtics del nostre municipi.

Aquestes són les meves propostes que faig extensibles a totes aquelles persones que aportin alguna solució, idea, projecte, espònsors i a més a més, que vulguin col·laborar en el projecte del museu.

Però sobre tot va dirigida a les autoritats competents i als amics del museu que tant saben sobre el tema i segur que tenen moltes coses a dir.

També he fet arribar a la parròquia i al mossèn la carta del futur Polinyà Parc Agrari convidant-lo a la reunió per que es senti com un més dels agents socials del nostre poble i no es quedi aïllat en el nucli dels feligresos de la parròquia i comparteixi els seus criteris amb els nostres per construir ponts de diàleg sobre aquestes propostes, ja que ell també està fent gestions amb el bisbat per promocionar l'església Romànica i les seves pintures.

Al terme de Polinyà, com en molts altres pobles del voltant, alguns dels horts històricament estaven al costat de les cases, aquí la majoria de la gent els tenia al costat del pàrquing de la rambla i tota la rambla. Li deien els horts de Can Querol, també havien horts als terrenys del Pere Calders, en aquets terrenys és on es trobaven la majoria dels horts, encara que moltes cases tenien el seu propi hort.

En les passades eleccions, alguns partits polítics portaven aquesta proposta en el seu programa electoral i ara que ja s'han fet aquests horts comunitaris podrien fer gestions per trobar una solució a aquest projecte meu de adoptar un pagès com s'havia fet fa anys tant en el medi rural, com el medi industrial, amb persones que guardaven les empreses i tenien un hort i arbres fruiters. Hi ha moltes masies que tenen adoptat un pagès fins i tot l'església també en té dos d'adoptats. Per tant, aquesta idea podria aportar a moltes famílies nous llocs de treball i a la vegada s'aconseguiria que els polígons no estiguessin tan desolats, perquè amb aquestes persones que hi viurien es complirien dues funcions: facilitar a famílies amb pocs recursos un treball, una vi venda i un hort, i a canvi tindriem els polígons industrials vigilats.

Els moviments de terra que estan fent sota l'escola P. Calders no sé per què, seran aquests terrenys, però una cosa és segura que podrien tenir un us millor sobretot com poder aconseguir un nou aparcament, ja que la zona que envolta el Pere Calders sempre està col·lapsada amb horaris d'entrada i sortida dels nens. També seria molt convenient millorar aquest camí que uneix el passadís verd dels boscos de Ribera i els camins que van fer durant la remodelació del polígon Sud-Est. És vergonyós veure en el mal estat que està tot aquest racó de l'entrada de l'escola, sobretot per la quantitat d'excrements de gossos.

Propietaris que ja no poden cultivar la terra, adopten un pagès, per exemple: l'església té des de fa molts anys adoptats a dos pagesos, l'Àngel i el Josep Urpina, aquesta és una proposta que faig:

VOLS ADOPTAR UN PAGÈS?:

TU POSES LA TERRA I L'AIGUA, ELL FA EL TREBALL I POSA LES LLAVORS I ES REPARTEIX EL QUE ES RECULL.

Avui dia, dintre del tema horts, algunes propostes van dirigides a l'agricultura ecològica de subsistència, es pot demanar a algun especialista per fer una demostració de les avantatges d'aquet tipus d'agricultura.

Les persones que treballen un petit hort, els ajuda a passar el temps i a la vegada gaudir de productes frescos i sans; i sobre tot, ajudar a la economia familiar.

MEMÒRIA I DOCUMENTACIÓ:

Amb previsió de la seva publicació per l'abril del 2017 dia de Sant Jordi. Per mirar de lligar aquest tema he fet arribar el Departament de cultura i el seu responsable, la carta de convocatòria junt amb la petició de la sala del Centre cívic per poder fer la presentació del projecte, la explicació dels temes i el dossier que recull els treballs presentats per tots els col·laboradors.

En aquests darrers anys s'han publicat agendes, treballs de persones que han fet recerca d'història de Polinyà, un llibre dedicat al Sr. Serra, també estan recollint dades per fer un llibre sobre la memòria històrica sobre la guerra civil a Polinyà. Totes aquestes coses són enriquidores i profitoses, espero que aquest projecte també ho sigui.

A la televisió fan un programa que dirigeix el Sr. Barbera i es diu *SINGULARS*, algunes de les persones que proposo,estic convençuda que son singulars. Aquestes persones són sobre el meu criteri, sempre en podem afegir d'altres d'una manera mes consensuada.

De moment, valgui aquesta proposta:

Sr. Ramon G. Cugat - Montse Boix - Mª Camen Reina - Dolors L. Gabarra - Llorens Sola - Carme Formigon - Nuria Ilari - Maria puig - Fina - Mercé Ortuño - Teresa P. Riera - Miquel Savall - Juan Burgos - Lluís Costa – Llai Malé - Albert Merino - Quirce - Elisenda Sola - Emi Puig - Mª Carmen Vazquez- Maria Puig- Fina- Toñi de Can Mauri - Joan Mestre - Lluís Costa - Anton.....etc.

Aquestes persones que proposo són persones que dintre de la seva professió fan unes tasques singulars que són dignes de reconeixement públic per la seva labor social, solidària i pel prestigi que donen al nostre Poble. Tots estan encara en actiu i segueixen continuant dia a dia amb la seva tasca quotidiana, esforçant-se per millorar l'entorn que els envolta, per aixecar el nostre país de la greu situació financera que patim, aportant amb els seus treballs, un glop d'esperança positiva que tant necessitem per seguir construint el futur.

Aquestes persones singulars, ciutadanes de Polinyà, amb el seu testimoni oral i escrit poden aportar moltes coses que enriqueixin els arxius gràfics i escrits però sobretot la cultura rural i urbana.

P.D.

**SI ALGÚ TE INTERÉS PER AQUEST TREBAL I VOL UNA CÒPIA
ES POR APUNTA A LA LLIBRETA, PAGA AL QUE VALEN LES
CÒPIES I ELS FARÉ UN DUPLICAT**

Aquest és un treball sense ànim de lucre però, és evident, que te un cost real tan de temps com de diners. Si algú vol col·laborar o ampliar el treball, estic disposada a compartir el meu treball i les meves imatges sempre que siguin per dur a terme un projecte en comú.

Antonia Jove Moragues
C. Montseny N°1 1-2ºB
08213 Polinyà-Barcelona
Fotograf – correo electrònic:
Antoniajover11@gmail.com

PROJECTE PARC AGRARI DE POLINYÀ

Apreciats Partits Polítics, Ajuntament i propietaris de la Zona Industrial i Rústica del nostre poble.

Em vull adreçar a tots vosaltres amb la voluntat de posar les bases per a la futura creació d'un Parc Agrari i d'un conjunt d'iniciatives, per millorar la vida econòmica i urbana de Polinyà. La consecució d'aquest objectiu dependrà de la col·laboració entre les diferents parts. La meua presentació és simplement, la voluntat de poder sincronitzar les possibilitats, que sens cap mena de dubte, ja existeixen, però que cal millorar i conjuntar, per a aconseguir els resultats desitjats.

Abans del mes de juny de 1998, quan es va elaborar el Pla General de Polinyà, delimitant i dividint el territori en les zones: Paisatgista, Rural, Industrial i Urbana, la

distribució dels espais era desfasada. Tots sabem que la Indústria no està en els seu millor moment. I la Rústica està fent un gran esforç per subsistir i la Zona Urbana, Històrica, totalment abandonada, encara que disposem dels serveis bàsics, molt millorats en els últims anys, tenim mancances en quant a signes d'identitat que ens recordin les arrels i personalitat d'un poble inicialment agrícola i que en d'altres indrets, han mantingut com a fets històrics. Valorant-los i recolzant-los per tal crear els mitjans per aconseguir-ho. La permanència i la recuperació de l'entorn, Paisatgista Rústic, Urbà, Industrial i tots els espais que els envolta.

Per tal de comentar i explicar el treball de recerca que porto a terme des de fa 7 anys i trobar, altres iniciatives en aquest sentit. Que millorin l'entorn amb les meves propostes. CONVOCO a:

- AJUNTAMENT DE POLINYÀ
- CÀRRECS TÈCNICS
- PARTITS POLÍTICS
- PROPIETARIS DE LA ZONA RÚSTICA
- PROPIETARIS DE LA ZONA INDUSTRIAL
- AGENTS SOCIALS I ENTITATS

A una trobada, que tindrà lloc: Al Centre D'Empreses de Can Gavarra el

13 DE NOVEMBRE A LES 18 HORES

I EL 14 DE NOVEMBRE al Centre Cívic a les 18 hores.

TEMARI:

- POTENCIACIÓ DE LA ZONA AGRÀRIA.- Amb la col·laboració dels propietaris aportant la documentació i propostes relatives a la seva activitat i projectes pel futur Polinyà Parc Agrari.

- CREACIÓ D'UN ESPAI ADIENT.- Per la rehabilitació de la Torre Martí, per a la futura seu de l'escola agrària, Tallers d'oficis, Escola de cuina, centre de dia

- residència, espai polivalent, etc. Recerca de futurs interessats en l'àmbit privat o públic per a l'adquisició d'aquesta propietat.

- MUSEU DE POLINYÀ.-Restauració de les antigues instal·lacions i ampliació d'aquestes ,amb l'adquisició de l'edifici annex, propietat dels Germans Enriquez. Fen una permuta. Recerca de mitjans per portar-les a terme o altres propostes adients, que no es poden, seguir allargant en els anys. Per portar-les a terme. Creant una partida econòmica per aquesta legislatura.

- HORTS MUNICIPALS.-Recuperar espais en la zona Industrial, Rústica i Urbana, per a aquest fi, amb el suport del,l'Ajuntament, amb noves iniciatives d'agricultura i tecnologia sostenible, aprofitant espais de la zona Industrial, Rústica i Urbana, com ja existeixen en poblacions del nostre entorn i en la resta del país, amb l'ADOPCIÓ, de pagesos per tal aprofitar espais i crear llocs de treballs sostenibles.

- CREACIÓ D'UN LLIBRE (memòria i documentació).- Amb previsió de la seva publicació per a l'abril de 2017. Valorant l' actiu de persones que ens envolten, que han fet i fan, que el món cultural de Polinyà sigui reconegut i valorat per la totalitat, dels habitants del nostre poble i les seves autoritats,i donar a conèixer a la resta del món. AQUEST PATRIMONI, Rústic, Urbà i Humà que tenim

Recerca de patrocinadors, per a sufragar l'edició llibre SINGULARS.i recolzar EL PROJECTE DE CAN GAVARRA,que pot ser el impulsor DEL FUTUR POLINYÀ. Si creieu que tot això es possible , que la consecució d'aquets punts ,pot aportar valors a la nostra població, i que encara que això suposi un esforç paga la pena, us espero. Junts PODEM millorar les coses.

Si vols participar, si tens alguna idea sobre el tema , compto amb TÚ. I si has fet algun, treball referent a aquest sentit, portal, per compartir-lo. Recordeu...Ens trobem aviat.

ANTONIA JOVER

POLINYÀ NOVEMBRE 2015

AMB EL SOPORT DE AJUNTAMENT DE POLINYÀ

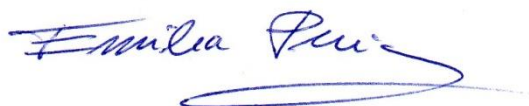
EMILIA PUIG SANLLEHI
Nº DNI 39026040P
C/ Montseny, nº 1 -2º - D
08213 Polinyà
Tel. 615241095

Polinyà, 13 de juny de 2013

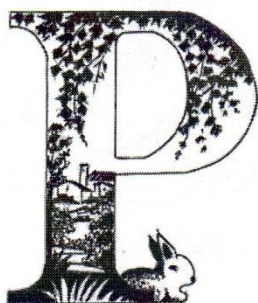
Certifico que sóc la dissenyadora del logotip PPA Polinyà Parc Agrari. Això comporta com autora, tenir drets sobre el disseny, per tant sóc la persona que autoritza la seva utilització a canvi de una compensació econòmica.

Atentament,

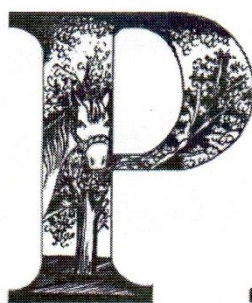
EMILIA PUIG SANLLEHI

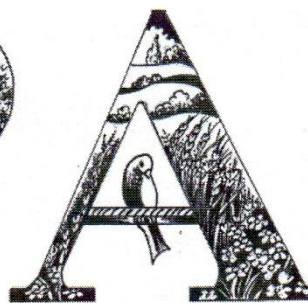
LOGOTIP:

POLINYÀ

PARC

AGRARI

EMILIA PUIG

El Sr. Diego Ruiz em va regalar un C.D. del llibre del Sr. Serra que van fer els amics del museu, on va introduir música a les imatges.

Segons em va dir, també havia fet arribar a la família aquest preciós C.D. I els va demanar permís per fer-lo.

Segur que a l'arxiu, també els va donar un altre. Crec que les bones idees, han de sortir de passeig, jo vull que el puguin veure molta gent i penso que posar-lo a la pàgina web a la secció de multimèdia farà que es pugui veure.

Aquest llibre de fotos va ser repartit casa per casa, fa anys i molts polinyanencs actuals nouvinguts no el tenen.

El Sr. Diego Ruiz, em va fer arribar, un C.D. amb el recull de la revista comarca, en una edició especial que va fer, sobre Polinyà.

Aquestes imatges també les he afegit al treball, del parc agrari, perquè les pugui mirar Tot om que ho vulgui, sobre tots els protagonistes.

Gràcies Diego, per la teva col·laboració i la teva amistat, i pels teus treballs, que sempre enriqueixen la cultura de Polinyà.

En aquest apartat, es poden trobar, les fotos que he fet, quan he anat ha parlar amb els possibles col·laboradors del Projecte P. P. A.

No totes les persones, ni grups, als que he presentat el projecte, són ho volen ser col·laboradors, al final seran, els que seran.

Però jo vull deixar, constància del treball, de divulgació i recerca que he fet, tant escrit com gràfic.

Dintre del llibre singulars que m'agradaria editar el proper any al abril del 2017

Estic acumulant, els escrits de les persones, que volen col·laborar amb aquest llibre, que te la finalitat de preservar per les futures generacions el record i algunes de les dades del perquè, al nostre poble viuen persones, que per el seu ofici, afició, ho les seves vivències, fan que tinguin unes connotacions especials.

I siguin reconegudes, per tots, com gent SINGULAR.

Molts dels escrits, que he recollit, son un breu testimoni, dels seus oficis i vivències que fan, que tinguem constància, del perquè de les coses.

Voldria agrair públicament, la seva valuosa col·laboració.

Fotos de les persones que he entrevistat i fotografiat per demanar col·laboració.

Aquet arxiu gràfic, que conte , varis milers de fotos, fan que el treball del P.P. Agrari, sigui un testimoni visual, del llocs i els fets esmenats en aquet recull de dades dels últims set anys.

Espero poder aportar amb el meu testimoni, gràfic i escrit uns coneixements recollits del veïns de Polinyà, que aporten uns re-cors vius, dels llocs i de les coses que passen ho han passat, aquí al nostre poble.

Aquet recull, d'imatges, poden aportar coneixements, de localització dels llocs on es troben, les coses.

Per ser capaços de localitzar, i denunciar les mancances, i les greus situacions que pateixen els nostres entorns industrials i rústics fins i tot urbans.

Mostrar el gran potencial, industrial i rústic que tenim, i moltes de les millores que han fet, els nostres governants.

Però també, indicar les coses que es poden millorar i les coses que tindrien que fer per millorar-les, clar esta sota el meu criteri, que no es un altre que el esforç, que porto des de fa anys, per ensenyar a tot om, mitjan imatges el estat en que es troben els nostres voltants, industrials, rústics i urbans.

El en torn del nostre poble, sobre tot el casc antic, pateix un deteriorament extrem, fruit de la manca de criteris de protecció dels edificis històrics, incloent els enderrocs de masies i cases velles, que en altres pobles del voltants han conservat i restaurat creant un casc antic històric, a Polinyà no ha estat així, jo em pregunto perquè, tenim tan poca sensibilitat amb aquet fet.

No totes les cases velles s'han enderrocat, un petit exemple : Pot ser la casa de Cal Hereu Coll, que vaig tenir el plaer de visitar i veure com han conservat i millorat les seves estructures.

Aquet sèrie un bon exemple a seguir

Dintre del projecte, he fotografiat, totes les cases velles del Polinyà, els edificis antics i tots els edificis emblemàtics.

Bosc estimat per qué?

Bosc estimat qui et maltracta?

Bosc estimat qui t'envaeix?

Bosc estimat qui no et cuida?

Bosc estimat per què?

Cada cop menys cosa creix al teu entorn

I les deixalles i les brosses son el que miro i veig

Tu jardinet estimat i menyspreat ple d'un futur tant incert

Jo somio, jo desitjo, jo treballo,

Perquè els bolets tinguin casa y una branqueta els ocells

I les plantetes que hi viuen puguin seguir fer arrels

I els animalets del bosc menjar i guariments

Per que? per què?

Ploreu arbres centenaris?

És perquè cada cop

Teniu menys fills i nets

No tingueu por dels maltractes

Ni dels focs ni de les gents

No esteu sols en aquesta tasca

Molt som els que us protegirem

Farem canviar els conceptes

Dels que manen i fan lleis

Per deixar-les com a herència als nostres propers descendents

Ensenyant-los a cuidar els nostres espais verds

Tant em fa qui sigui el amo

Això no es compra ni es ven

Es patrimoni dels seus amos pels futurs polinyanencs

Jo se on viu l'àguila i on té el cau la guineu

L'arbre on dorm el mussol i el cucut

I el camp on menja el conillet

I voldria ensenyar-vos tots aquests coneixements.

Maig 2015

INDEX.....	2
TEMA 1 : CARTA CONVOCATORIA PRESENTACIÓ PROJECTE.....	28-29
TEMA 2 : ACCIONS PROJECTE PARC AGRARI.....	38
TEMA 3 : ACCIONS ZONA INDUSTRIAL.....	39
TEMA 4 : CONEIXER EL TERRITORI.....	40
TEMA 5 : SINGULARS.....	41
TEMA 6 : MUSEU.....	42
TEMA 7 : HORTS.....	43
TEMA 8 : RITME DE TREBALL.....	44
TEMA 9 : ACCIONS DIRECTES.....	45
TEMA10 : DISTRIBUCIÓ DELS TREBALLS.....	46

- 1 . Redactar una carta per fer la convocatòria per el dia 6 de novembre del 2015 a Can Gavarra.**
- 2. Presentar el projecte amb imatges**
- 3. Presentar accions conjuntes**
- 4. Entregar carta als convocants**
- 5. Cost dels treballs**

- 1. Accions directes, per presentar el projecte (ninots de palla)**
- 2. Cost dels cartells, cost del transport**
- 3. Ubicació dels ninots**
- 4. Temes legals, (permisos, instancies per demanar permisos Etc.)**
- 5. Adjudicació de treballs i responsables dels temes**
- 6. Ordre a seguir**
- 7. Totes les accions que fem, el grup de persones de Guanyem Polinyà quan siguin al carrer, tindrien d'anar amb algun signe d'identitat del grup (portar les samarretes amb el logotip i el color de G. P.**
- 8. Tenir en compte, que tots els treballs, costen temps i diners**
- 9. Convidar a persones conegudes per fer accions directes**
- 10. Fer excursions amb els membres del grup, per conèixer els temes**
- 11. Aportar dades i propostes per ampliar i millorar el P.P.AGRARI.**
- 12. Fer recollides de deixalles, dels boscos, parcs públics, etc.**
- 13. Totes les accions fer les amb grup, com mes gran , mes efectiu**
- 14. Fer un calendari de dies i hores. (un dia al mes sortida etc.)**
- 15. Els dijous a les 6.30 reunió Projecte i conèixer l'entorn.**

1. **Senyalitzacions** dels polígons, i petició al departament de territori de la diputació, de la millora de les senyals, sobre tot del polígon industrial Sud-Est
2. **Neteja** i millora dels polígons, amb un pla de manteniment eficaç
3. **Potenciació** de tots els polígons,
4. **Premiar** a les empreses que cuiden i mantenen el seu entorn
5. **A Can Gavarra** fer un estudi i elaborar un projecte per millorar l'estètica visual, pavimentar i arranjar el asfalt de alguns carrers i sobre tot dels laterals de la carretera, des de la rotonda de Can Vinyalet.
6. **Recollida** de deixalles, per part del nostre grup als voltants dels boscos de Ribera que envolten la riera que passà per el polígon de Can Humet
7. **Fer una campanya** des de els centre d'empreses de Can Gavarra Per captar nous inversors ofereixin, diverses opcions, per recolzar de nou moltes de les naus tancades.
8. **Solucionar** el tema dels ocupes del bosc de Can Querol, cavant de Netejar-lo, sobre tot de restes de pintura, vidres, rodes etc.
9. **Fer una sortida** al mes el grup.
10. Saber el cost de l'acció. (bosses, temps, gasolina etc.)

1. **Planificar** les sortides, un cop al mes, un cop a la setmana etc.

2. **Per** poder conèixer els temes i coordinar les accions passar a tots els membres del grup, els coneixements adquirits (tots alumnes, tots mestres, per adaptar-nos als horaris laborals de tothom.)

3. **Compartir** tots els avanços dels treballs que fem, però mantenir-los en secret, a les persones, que no son part del grup, sobre tot a nivell d'estratègia .

- 1. A la tele** van fer un programa que es deia (SINGULARS) en aquet programa entrevistaven a la gent; A mi m'agradava molt i vaig pensar. Al meu poble també en tenim de gent singular i vaig començar a recollir dades de gent de Polinyà.
que durant la seva vida, al nostre poble, fossin singulars.
Un dels treballs, de aquet recull, es diu (NISAGUES) es tracte de les famílies que van vindre als anys 60 a treballar a Polinyà
Els Rodriguez, Els Pedraza, Els Morales, Els Carrión, Els Vaz, Els Cuevas, Els Nogales, Els Moragues, Els Vazquez, Els Roman, Els Ramon, Els Vera, Els Galamba, Els Marquez, Els Burgueño etc.
- 2. Per aquet** treball, voldria demanar, al Tasio i a la M .C. Cuevas Col·laboració, per aportar documentació gràfica i escrita dels familiar quants son i d'on van venir
- .3.** Al arxiu del ajuntament i els amics del museu, però, amb un sentit col·lectiu. Jo el estic fen mes a nivell de les persones, com a recull històric es complementen.
- 4. Com** tot treball te un cost, temps i diners, poc a poc el gruix del recull, es fa cada cop mes gran i les despeses les pago jo
- 5. Un altra** cosa es la edició del llibre això, ja es mes difícil de assolir
Es tenen que buscar esponsors públics o privats
- 6. Voldria** presentar aquet treball per Sant Jordi del 2015 o 2016
Presentar-lo a la Regidoria de Cultura per tal de rebre ajut, com vaig fer per editar la 1ª Guia d'Entitats

1. **A Polinyà**, antigament teníem molts horts ara sols queden els horts de la Teresa al camí vell de Polinyà a Sabadell, en canvi tenim molta gent que adopta a un pagès, la església, a Can Fontanet, a Can Monistrol, etc. Ja molta gent que te gent que es fa un Hortet, antigament també havien moltes fabriques que tenien Adoptats pagesos alguns i vivien i feien de guardes.

2. **Aquesta** es una proposta que pot ajudar en temps de crisis per que es poden ajudar les dos parts, la gent que es fa gran i no pot treballar el camp, i el pagès que ajudaria a la economia familiar aportant menjar mes sa .

3. **Aquet** any també han inaugurat els terrenys municipals, al turó de les piscines, **PERÓ AQUESTES PARCELES SON PAGANT.**
lo que jo proposo: Es un intercanvi, uns posen el treball els altres la terra

4. **Aquet** es un recorregut que algunes persones de Guanyem Polinyà Ja han fet caldria ensenyar a la resta . acabar el recorregut del polígon industrial per veure els horts.

1. **Estudiar** les propostes del projecte per fer un treball conjunt sobre aquesta assignatura pendent que te Polinyà.
2. **Torre Martí**, proposta de intercanvi per canvi d'ús i permutar amb els terrenys del polígon Sud-Est
3. **Intercanvi** de informació gràfica i escrita sobre aquets treball
4. **Aportació** de idees i propostes per ampliar el treball
5. **Designar** responsables dels treball per tal de assolir dates de presentació

1. **Per** ser efectives alguns de aquets treballs, tindrien que ser recolzats amb accions directes, fetes amb grup amb el distintiu de Guanyem, posar-nos tots el mateix vestuari, acompanyar-los de escrits als llocs públics, escoles, ambulatori, parcs, jardins etc.
2. **Totes** aquestes accions tenen un cost sobre tot per fer-los imprimir
3. **Aquet** dossier es per concretar-lo, entre els membres del grup, per tal de veure si podem fer els treballs conjuntament.

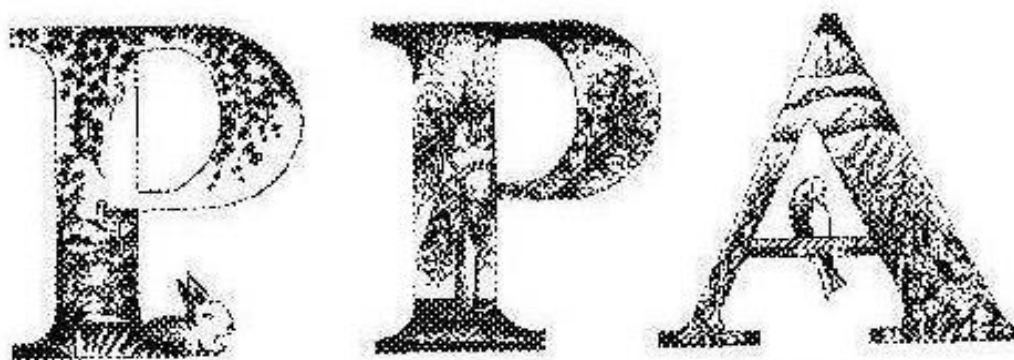
PROPOSTA

DE TREBALL CONJUNT AMB EL GRUP DE GUANYEM POLINYÀ

ANTONIA JOVER

P. A. P.

PROJECTE

POLINYÀ PARC AGRARI

PROJECTE EN CONSTRUCCIÓ

“Polinyà sota la mirada de l’Antònia Jover” .

**13 de novembre –divendres-, al centre d'empreses Can Gavarra,
a les 18:00 h
Novembre del 2015**

Amb el suport de l'Ajuntament de Polinyà

Polinyà 14 de Novembre del 2015

Voldria donar les gràcies a tots els mestres que he tingut. Han sigut molts i diversos. Sempre m'ha agradat aprendre coses de les persones que estimen el que fan. Un d'aquests mestres va ser el Senyor Josep Serra. Ell sempre anava carregat amb la seva càmera. Li agradava molt fer fotos. Moltes vegades el recordo venint a la meva botiga explicar-me coses, sobretot de com ell veia les coses del nostre poble. Fa poc mesos vaig tenir a les meves mans un llibre fet pel senyor Quimet Savall. No vaig pogué anar a dormir fins que el vaig acabar de llegir. Aquell llibre recordava qui vivia a cada casa a Polinyà. Podria parlar de moltes persones que han fet coses per què es recordi com era i com es vivia a Polinyà. Aquestes persones a les que sempre he admirat han sigut els meus mestres.

Aquests darrers anys gràcies als amics del museu i algunes iniciatives del nostre Ajuntament s'ha fet un recull important de les coses quotidianes del nostre poble, que fan molt enriquidora la manera d'entendre el passat. Sempre m'ha agradat parlar amb la gent, escoltar les seves vivències, com treballen, com viuen i quin són els seus projectes. Aquestes persones que viuen a l'entorn rural i que tant saben de tot, m'agradaria molt poder ajudar aconseguir un parc agrari, per donar a conèixer totes les coses que tenim i que no donem importància. No perquè no en tingui, sinó perquè ho desconexem. Si vosaltres sou capaços de veure com jo veig el nostre entorn, pot-ser què canviu de parer i valoreu aquest entorn magnífic que tenim i agraïm a totes aquestes persones que hi viuen i que fan possible que aquest entorn es mantingui. Com a petit homenatge esmenaré algunes finques i masies.

Can Padró, Can Monistrol, Can Mauri, Can Alzina, Can Fontanet, el Llenyataire, Can Llebre, Can García, Can Humet de Baix "actual Wok", els germans Lara, la família Pladevall, Can Lletget. També voldria recordar el nostre gran polígon industrial que ens envolta. En realitat no és un, sinó són varis. Per tot això i moltes coses més és pel que vaig començar aquest projecte i crec que si poguessin entre tots

millorar les mancances i els defectes que tenen, podríem en un futur no massa llunyà, sol ventar els problemes més greus que tenim.

Per exemple manca de llocs de treball, potenciació dels polígons, millorar la imatge del nostre territori, sobretot per pogué emprendre projectes de futur. Aquests projectes segons la meua humil opinió haurien de venir d'un esforç col·lectiu, sobretot de la unió de criteris polítics. És molt important en temps de crisi quan no es té masses diners per invertir buscar idees creatives que supleixin les despeses que no es poden aconseguir. A Polinyà ens falta senyalitzacions adequades. Ens manquen aparcaments, ens manquen carrils bici, ens manca conservació de carrers a la zona industrial, ens manca conservació als boscos de l'entorn malgrat que siguin privats és molt necessari en un poble que té tanta indústria tenir un pulmó verd el més sa possible. Tan me fa que les lleis moltes vegades injustes em diguin que els boscos privats no els podem cuidar amb recursos públics. Per això aquest projecte i totes les imatges gràfiques que li donen suport podrien servir per demanar ajudes als estaments públics catalans, espanyols i europeus. Una de les coses que fa anys que em preocupa són la gran quantitat d'abocadors clandestins que pateixen el nostre entorn rural. Quan van posar la deixalleria vaig creure que era una magnífica idea. Han passat alguns anys i veig que no compleix, el que jo crec que tindria que ser la seva funció. Sobretot per què al seu voltant es produeixen molts abocaments incontrolats que fan que el polígon industrial tingui una imatge deplorable. Dins d'aquest projecte que en realitat en té quatre dividit en dos sectors molt concrets: millorar i potenciar el polígon industrial sobretot des del centre d'empreses de Can Gavarra com a eix aglutinador de projectes encaminats a potenciar el gran teixit industrial que tenim i d'aquesta manera poder aconseguir que la gent que viu a Polinyà tingui treball a prop d'on viu, ja què tots els mitjans de desplaçament cada vegada són més cars i els sous cada vegada són més petits. Això és un problema que arrossegarem com a mínim els propers deu anys, per això és necessari posar tot l'esforç en difondre el nostre propi patrimoni de la millor manera possible, per aconseguir nous inversors que omplin tantes i tantes naus buides que queden al nostre polígon. Per potenciar la zona rústica també és adient el centre d'empreses Can Gavarra, ja què té els mitjans físics i sols caldria buscar un equip que els portés endavant. Aquest hauria de ser un dels propòsits in-mediats. Sé que hi ha uns quants projectes engegats. No vull dir que no siguin importants, però es poden ampliar i millorar.

Al començar aquest projecte i degut a la mala imatge que es té de la política i dels polítics, voldria fer un petit homenatge a aquestes persones que dediquen part de la seva vida per millorar les coses i vull dir que crec que hi ha molta gent honesta que es dedica a aquest ofici.

Antonia Jover